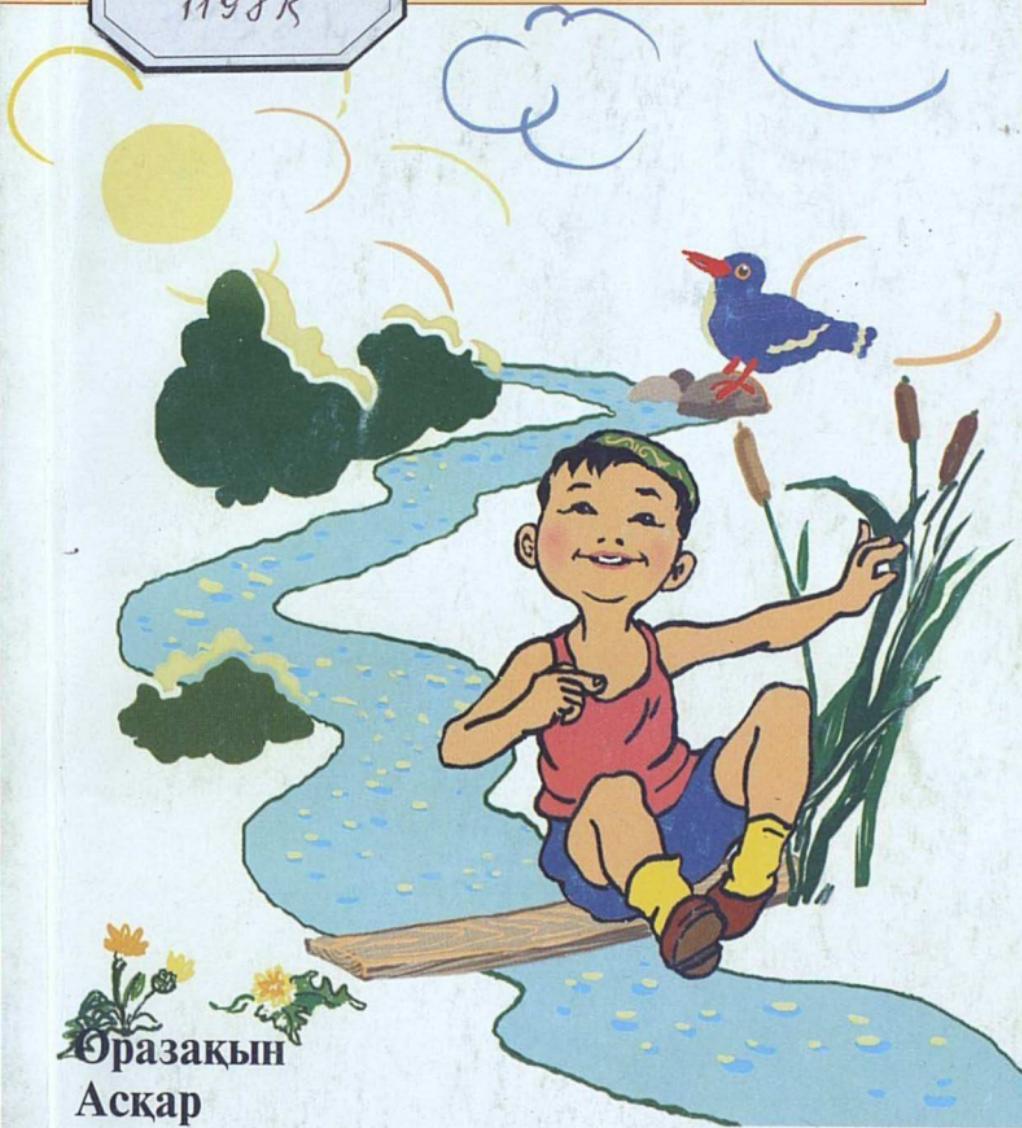

S
6

17 2005

1198к

Оразакын
Аскар

Жетіншем

Оразақын
Асқар

Жеткіншек

Балалар
ДЕБИЕТ

Алматы
2005

Қазақстан Республикасы Мәдениет,
ақпарат жөне спорт министрлігінің Ақпарат
жөне мұрагат комитетінің бағдарламасы
бойынша шыгарылып отыр

Оразақын Асқар.

А 88 Жеткіншек. (*Өлеңдер мен ақыз, ертегі, жаңылтпаши, жүмбак, ойын, метаграммалар*).
Алматы: “Балалар әдебиеті” баспасы, 2005 ж.
– 112 бет.

ISBN 9965-650-37-3

Ақын Оразақын Асқардың балаларға арналған өлеңдері, ақыз, ертегі, бірнеше бөлімге бөлініп беріліп отыр.

О 4803250200
00 (05) – 05

ББК 84 ҚАЗ 7

ISBN 9965-650-37-3

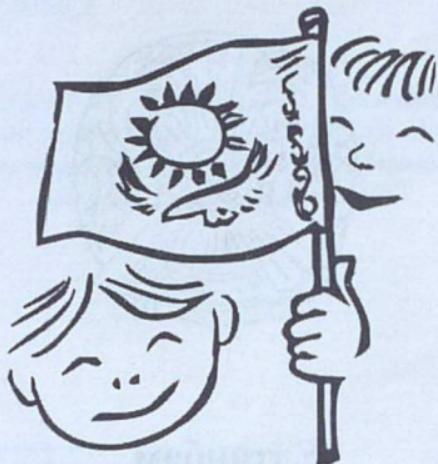
© Оразақын Асқар, 2005
© “Балалар әдебиеті”
баспасы, 2005 ж.

Елтаңбам

Нұр шашқан күн – Шаңырақ,
Жұлдыз – Темірқазықтай.
Қанатты қос арғымақ –
Бастан кешкен тарихтай.

Көмкеріліп өрнекпен
“Қазақстан” түр аты.
Көп күреспен қол жеткен
Елтаңбам – ел мұраты.

Көк туым

Аспанымдай көк туым,
Тудан нұрын төкті күн.
Қанат қақтық қырандай
Тәуелсіз ел боп бүгін.

Туда ұлттық өрнегім,
Өнерім ғой ол менің.
Қандай бақыт көгімнен
Өз туымды көргенім.

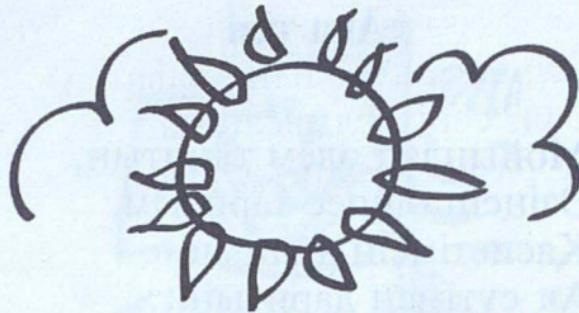
Ана тілі

Мойынdap өлем танитын,
Өзіңсің өшпес тарихым.
Қасиетімсің ананың
Ақ сүтімен даритын.

Болашаққа алып баратын,
Өзіңсің ұшқыр қанатым.
Намысым, арым, туымсың,
Алмаған текке ана атын.

Сарқылмас асыл кенсің шын,
Елдігіме сенсің сын.
Бабамнан қалған бай мұра,
Балама берер еншімсің.

I БӨЛІМ

ӨЛЕНДЕР

Қыр мен сыр

Алғашқы ерен қырын
Иеле терең **білім**.
Сай болу заманыңа
Күтілер сенен бүгін.

Тілін **біл техниканың**
Тартқандай аттың жалын.
Болмайды онсыз жолың
Ақпас су, жанбас шамың.

Қанатың тілің - қағар
Тілекtes көп дос табар.
Кемінде ұш-төрт тіл **біл**
Әлемнен алар хабар.

Аспапты мұзыкалық
Ойнай біл қолыңа алып.
Сал, сері болмасаң да
Құра біл ойын-сауық.

Ұйқыдан ерте тұрып,
Ауаға шығып тұнық.
Дағдылан жас кезіңен
Дененді шынықтырып.

Кітапқа құмар жаны,
Сүйетін шығарманы.
Оқырман болсаң өр кез
Өміріңнің ұзарғаны.

Жоқ-барды санастырып
Тың талғам таластырып.
Кіршіксіз киіне біл,
Жасыңа жаастырып.

Керегін ел де білген,
Таусылмас кен көрінген.
Болсын бір **мамандығың**
Жан-жақты менгерілген.

Міне, осы сегіз қырың,
Әділдік болсын сырың,
— Бір сырлы, сегіз қырлы
Азамат! — дегіз, күнім.

Байлығың, балам, бойында

Жанарың — жақұт теңі жоқ,
Тізілген тісің — меруерт.
Таусымас миың қазына,
Ақылдың онда кені көп.

Жүргің толы сыр, сезім,
Асылын таңдар сыншы өзің.
Айта алсаң тауып орнын,
Алтыннан артық бір сөзің.

Көмейің төгер күй мен ән,
Көкейге бәрін түй, балам.
Өнерге тұғыр — он саусак,
Өмірге көрік сыйлаған.

Сиқырлы сандық — көнілің,
Онда бар орман, көл, ұлым.
Жаныңның тыңын игеріп,
Халыққа сыйла өнімін.

Ой, қиял — үшқыр қанатың,
Арманың — бағың жанатын.
Байлығың, балам, бойында,
Өзіңсің көзін табатын.

Бебек

Кіп-кішкентай басында
Шашын қара, үрпиген.

Көп күш керек ашуға
Жұдырығын бір түйген.

Тері шып-шып етеді,
Мұрнын қара, пүштиген.
Даусы зорға жетеді
Ауызғы үйге, ішкі үйден.

Тыптырайды аяғы
Жата алмайды жай тегі.
Тыжырынып қояды,
Жақтырмай ма, қайтеді?

Көзінде үшқын жылтырап,
Кетеді ішті жылтып-ақ.
Өс тезірек, өнер қу,
Жұлдызға жет зырқырап.

Бесік жыры

Шаршағаның сезілді,
Үйқың келіп түр тіptен.
Жаудыратпай көзінді
Жасыршы ұзын кірпікпен.

Ойнайтын бар күн алда,
Жұтып гүлдің хош исін.
Көрпенен қол шыгарма,
Тоңса қозғап шошисың.

Мені күтіп айнала
Түр ғой бітпей іс толып,

Езу тартып жай ғана,
Ұйықта жақсы түс көріп.

Жөргегінді жуайын,
Үтіктейтін бар киім.
Мен орныман тұрайын,
Ұйықтай қойшы, әлдиім.

Тұсау кесушінің жыры

Бөпеміз қаз тұрыпты,
Алға қадам басуға.
Тәй-тәй болып жүріпті,
Асуладан асуға.

Тұсау кесу ептілік,
Игі дәстүр құрметті ол.
Мені жүйрік депті жұрт,
Менен асқан жүрдек бол.

Ала жіпті кесіп ем,
Майлы ішекке айналды.
Ауыз тиіп шетінен,
Көптің көңілі жайланды.

Тыңдан жол сал бақытқа,
Ескі шиыр таптама.
Ешкімнің ешуақытта
Ала жібін аттама.

Ал, балалар, тәй-тәйлап,
Әлдиді алға бастаңдар.
Шошытпаңдар айқайлап,
Жалғыз тастап қашпаңдар.

Сүрінгенде, сүйендер,
Жығылғанда, тұрғызып.
Әрқайсың бір сүйем жер
Үйретіңдер жүргізіп.

Ал, әжелер, жолына,
Мол ғып шашу шашыңдар,
Із қалдырысын соңына,
Алдын кең ғып ашыңдар!

Қызыым менің

Қызыым менің қызығым,
Ұлдан өткен бұзығым.
Аялаған көкеңнің,
Бір айтқанын жүз үғын.

Балам менің бақытым,
Жаннан артық жақұтым.
Әлпештеуге өзінді,
Аямас көкең уақытын.

Тұла бойы тұңғышым,
Айтқанын ап тынғышым.

Ұғындырған өзіңсің,
Әкеліктің шын күшін.

* * *

Қатар-қатар тізіліп,
Ойыншиққа толды үйім.
Ала берем қызығып,
Болса да онда мол киім.

Қылыштарын асырды,
Қараймыз не дейді деп,
Аямаймыз асылды,
Ол ұстаса мейлі деп.

Шатағына көнеміз,
Ол жалықпас жырымыз.
Ол жыласа көреміз,
Бірімізден біріміз.

Мол қызыққа батамыз,
Сол болады сөзіміз.
Думандатып жатамыз,
Өзіміз бен өзіміз.

Ана тілі

Ләйла жақсы біледі ана тілін,
Өскені ол табиғи қанатының.

Автобуста, көшеде жөн сұраған
Алғыс болды өзгеден алатыным.

Ләйланы ертіп қыңдырған кезімде мен,
Өз тілімде сөйлессе өзімменен,
Өткен-кеткен сүйсініп, құптасады,
Ерекше бір ризалық сезімменен.

Бақбақ

Бақбаққа бай түр саз,
Қыздар гүлін жиды.
Өріп алтын гүлтәж,
Бастарына киді.

Көбелектер алуан,
— Үзбендер — деп — гүлді.
Қыздарды асыр салған
Айнала ұшып жүрді.

Күзде

Сап-сары ала теректер,
Сап-сары ала атырап.
Сәл тербесе самал жел,
Тұсіп жатыр жапырақ.

Бірін алып Ләйла қыз
Жапырақтың тұскен көп,

Не дер екен десек біз,
Көрсетіп жүр “піскен” деп.

Алғашқы қар

Сырғанауға тым құштар,
Балаға енді күнде іс бар.
Ақ пердесін жайыпты,
Түнде жауып тұңғыш қар.

Қардан жоқ еш хабары,
Ләйла әйнектен қарады.
Алақайлап қуанды
Көріп аппақ даланы.

Жинаиды енді баланы,
Жасайды аққаланы.
Шанаменен сырғанап,
Ойнап асыр салады.

Тез шығам деп ойлаған,
Шүбәлана қоймаған.
Іздеп жүріп шанасын
Тапты өрең қоймадан.

Өзі жатыр бір жерде,
Жақтауы жоқ бұл жерде,
Қоймас па еді дайындал,
Қар жауарын білгенде.

Амалы жоқ көнбеуге,
Болып жатыр енді өуре.
Саймандарын сайлап ап
Кірісті ондап жөндеуге.

Откен жылғы сайыстан
Темірлері майысқан.
Соның бәрін түзетіп,
Тізгін тақты қайыстан.

Бұл бір қауым іс болды
Тез бітуі күш болды.
Келтіргенше қалпына
Күн жылынып түс болды.

Қарап әр бір тетікті,
Винттерін бекітті.
Сүйреп шықса далаға
Қар жоқ, еріп кетіпті.

Қысқы бақта

Мақтадай ақ дала қар,
Әркімде бір шана бар.
Домаласып, шуласып,
Сырғанайды балалар.

Бұлар емес күлдірген,
Көкесімен бір жүрген

Қарлы бақтан Ләйла қыз
Терем дейді бүлдірген.

Көгершіннің баласы

Терезенің алдына
Көгершінге шаштық жем.
Біздің Ләйла барды да
Қуды оларды шетінен.

Сұрап едік шақырып:
— Тиісесің несін? — деп
Айтты Ләйла ақырын:
— Балалары жесін, — деп.

Тағы үркітті, қараши,
— Қой! — десек бір болмайды.
— Қайсы? — десек, — баласы?
Көрсетеді торғайды.

Тұған күн

Мамасынан бүгін кеп,
Сұрады Ләйла күлімдеп.
— Көп-көп сыйлық алатын,
Қашан тұған күнім, — деп.

— Жоқ па, ол күн есінде,
Ақпанның дәл бесінде.

Жасың беске толады,
Той тойлаймыз кешінде.

Қарап алды-артына,
Деп сұрады, сөл тына:
— Ал, ақпанда алтыншы,
Толамын ба алтыға?

Әлди, әлди, Ажарым

Әлди, әлди, Ажарым,
Тарқамайтын базарым,
Сені ойнатсам айтатын
Болмас өсте аз өнім.

Әлди, әлди, Ажарым,
Арнап өлең жазамын.
Алыста: сенсің ойымда
Жақында: сенде назарым.

Әлди, әлди, Ажарым,
Сүйкімді, сұлу — ғажабым.
Еркелеп ержет ертерек
Ортасында үш ағаның.

Әлди, әлди, Ажарым,
Гүлім, күнім, ғазалім.
Өзіңнен, ата-анаң мен
Көп үміт күтер қазағың.

“Балдырганмен” табысу

Ләйла тентек,
Үйықтасын деп,
Жүріп алмай, ертерек.
Бір күні кеп
Айттым ертек,
Өз-өзімнен мен кенет.
Бірден құлап,
Салды құлақ,
Бұл жаңалық қалды үнап,
Алды сұрап
Барлығын-ақ
Білгенімнің сол күні-ақ.

Алдым қолға
Қайта сонда
“Қазақ ертегілерін”,
Томнан томға
Ауысты ол да,
Келді бітер міне күн.

Онды-солды
Создым қолды
Халықтарға бауырлас,
Ертек енді,
Уақыт келді,
Олардан да табылmas.

Алып келдім,
Оқып бердім
Ертектерін шетелдің,
— Бәрі бітті,
Десем тіпті
Ләйла көнбес, не етермін.

Қайталасам
Әлдеқашан
Айтқанымның біреуін;
—Мұны білем
Айтқансың сен
Ұмыттың ба түнеу күн, —
Дейді Ләйла,
Таусылды айла,
Қайдан табам жаңасын.
Қалмады ертек,
Шықтым зерттеп
Қала кітапханасын.

— Тағы да ертек
Тыңдаймын — деп
Асыр сап жүр қуанып,
Жоқ ештеңе,
Айтамын не?
Мазалап түр сұранып.
Амалсыздан
Өз ойымнан
Айттым ертек шығарып.

— Созба текке, —
Дейді, — ертекке
 Ұқсамайды бұл анық.

— Саспа, — деді, —
Баста мені!..

Шыға келіп алдынан,
Жалт қарадым
Тани қалдым,
 Өзіміздің “Балдырған”.

Өлең де бар,
Өнер де бар,
 Ертек те бар не түрлі,
Міне, журнал
Енді қолға ал,
 Болар досың секілді.

Ашсан әр бет
Толған сурет,
 Тұрган бәрі тізіліп,
Оқып бердім
Бірер бетін,
 Тындал қапты қызығып.

Өте ұнап,
Койды сұрак:
 — Қалмай ма, деп, бұл бітіп?
Балдырғаным,
“Балдырғаның”
 Жаңа санын жүр күтіп.

Аквариум

Үйде үстап аквариум,
Балықтарды баптадым.
Анықтадым бар түрін,
Есімдерін жаттадым.

Су тұндырып неше күн.
Астына құм төседім.
Білдім судың ішіне
Қандай шөптің өсерін.

Жылы бол бір қалыпта,
Керек екен жарық та.
Сумен бірге ауа да
Қажет екен балыққа.

Білдім ата мекенін,
Жемінің не екенін.
Теніз түбін зерттеген
Фалымға ұқсап кетемін.

Сұркожек

Мен кішкентай көжекпін,
Қорқақ емес, өжетпін.
Маған зорға тиген-ай,
Үлкендерден кезектің.

Менмін нағыз сұркожек,
Тынданыздар бір мезет.

Тұрмын сыйлық алғалы,
Ортаңызда – тіл безеп.

Толдым оқу жасына

Көп жыл күтіп асыға,
Толдым оқу жасына.
Келдім мектеп алдына,
Мұғалімнің қасына.

Толған кітап, дәптерге,
Ие болдым портфельге.
Қызықтырмас ойыншық,
Алдағы енді сәттерде.

Үстімде бар формам да,
Жеттім-ау бір арманға.
Болам нағыз окушы,
Қолға қалам алғанда.

Ұқтым қоңырау үнінді,
Аlam ұстаз тілінді.
Оқып, оқып және оқып,
Адам болам білімді.

Қоңырау сөзі

Күміс көмей, жезтаңдай,
Үні ашық деп мені.
Таңдал жаршы қойғандай,
Жер жүзінің мектебі.